

[Justitsministeren]

offerets muligheder for at anke domsafgørelser vedrørende erstatning fra skadevolderen.

Som ventet blev der fra flere sider fremsat bemærkninger om maksimumserstatningerne. Jeg vil gerne sige, at reglerne om erstatning i dette forslag er en del af det samlede sociale sikkerhedsnet, som det også blev nævnt fra ordførernes side, og det fremgår da også tydeligt af § 7, der siger, at der ved siden af erstatning efter denne lov også kan blive tale om udbetaling af invalidepension og andre sociale ydelser til ofre for forbrydelser.

De foreslåede maksimumsgrænser er af udvalget og nu i lovforslaget udformet således, at det, man begrænser, er det beløb, som kan kræves af statskassen, efter at der er foretaget de fradrag, der er omtalt i lovens § 7. Maksimumsgrænser vil derfor ved personskade kun få betydning i meget få tilfælde, og kun, hvor der er skadelidte, som har en ret høj indtægt, kan der blive tale om en betydelig afvigelse fra det, der kunne blive tale om efter den almindelige erstatningslov.

Jeg mener således, at man har opfyldt lovens formål, men er selvfølgelig villig til på dette og andre punkter at svare på de spørgsmål, som udvalget ønsker at stille.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 41:

Forslag til lov om offentlighed i forvaltningen.

Af Leif Hermann (SF) m.fl.
(Fremsat 31/10 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Dette lovforslag er bygget over det forslag, jeg på regeringens vegne fremsatte i oktober måned, og er derfor i realiteten en række ændringsforslag til et allerede fremsat forslag. Ved førstebehandlingen af det af mig fremsatte forslag var der jo mange bemærkninger også om områder, der her omtales.

SFs forslag bygger ligesom regeringens forslag på et klart ønske om, at offentligheden i videst muligt omfang skal kunne følge med i den offentlige administration og kontrollere, at alt går rigtigt til. Men SF er jo også enige i, at der af hensyn til private interesser og af offentlige hensyn må gøres undtagelser fra offentlighedens adgang til aktindsigt.

Det fremgår af forslaget, at SF er enige med regeringen i en lang række af de fornyelser, som er foreslået i vort forslag, også i de begrænsninger, som er indeholdt i dette forslag, og det er jeg da glad for. På en del områder foreslår SF nogle andre løsninger og sproglige formuleringer. Som jeg nævnte under første behandling af regeringsforslaget, er jeg meget villig til at drøfte ændringer, såfremt disse kan opnå bred tilslutning.

Lovforslaget fra SF indeholder dog nogle ændringer i forhold til regeringsforslaget, hvis konsekvenser jeg er tvivlende over for, om forslagsstillerne selv kan gå helt ind for.

Det gælder således den foreslåede afgrænsning af lovens anvendelsesområde. Regeringen har foreslået, at vedkommende minister ved bekendtgørelser kan inddrage nærmere angivne privat organiserede selskaber, institutioner, foreninger m.v., når udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige eller kommunale midler. SF foreslår, at alle sådanne selskaber automatisk er omfattet af loven. Da dækningen af udgifter kan ske ved betaling for ydelser, vil SFs forslag få den konsekvens, at f.eks. en entreprenørvirksomhed, der hovedsagelig bygger for det offentlige, umiddelbart vil blive omfattet af loven. Det samme gælder skibsværfter i den periode, hvor de bygger en DSB-færge. Noget sådant finder jeg for vidtgående.

SF finder ikke, at der er behov for at undtage lovgivningssager generelt. Det anføres i bemærkningerne, at både offentlighed og mindretal i folketinget kan have berettiget